

03/2011

Daňové poradenstvo

Daňové správy Ernst & Young

Obsah:

Daň z príjmov právnických a fyzických osôb

Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky týkajúci sa dôkazného bremena v prípade úpravy transferových cien správcom dane.

Európska komisia zverejnila návrh o spoločnom konsolidovanom základe dane pre právnické osoby (CCCTB)

Zdravotné poistenie - elektronické podávanie dokumentov

Daň z pridanej hodnoty

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúce sa ekonomickej podstaty transakcie

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci režimu predaja tovaru uskladneného vo verejnom colnom sklade z hľadiska slovenskej DPH (Profitube)

Rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci práva na vrátenie DPH zahraničnej osobe z iného členského štátu zaplatenej pri dovoze tovaru

Rada EÚ formálne schválila nariadenie o vykonávacích opatreniach

Daňové riaditeľstvo - Výsledky daňových kontrol za rok 2010

František Csefalvay

frantisek.csefalvay@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 148

Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky týkajúci sa dôkazného bremena v prípade úpravy transferových cien správcom dane

V tomto článku vás informujeme o nedávnom rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, ktoré môže byť relevantné aj zo slovenského pohľadu vzhľadom na podobnosť príslušných právnych predpisov.

Predmet sporu

Daňovník prenajal nebytové priestory v Českej Lípe spriaznenej osobe za nájomné X a inej spriaznenej osobe byt za nulové nájomné. V oboch prípadoch správca dane dospel k záveru, že trhové nájomné bolo vyššie, a tak zvýšil základ dane daňovníka o príslušný rozdiel.

Správca dane pri zisťovaní trhovej ceny postupoval tak, že si zaobstaral informácie o úrovni nájomného za prenajaté priestory na rovnakom mieste a v rovnakom čase a určil referenčnú cenu.

Daňovník namietal, že ním prenajaté priestory sú nevyhovujúce a v zlom technickom stave, a túto skutočnosť aj doložil fotografiami z obdobia, keď už bol skúmaný nájom ukončený a priestory opustené. Vzhľadom na uvedené požiadal správcu dane o vyradenie priestorov, ktoré boli v lepšom stave z referenčnej vzorky. Správca dane získal výpoveď znalca, podľa ktorej v priebehu doby prenájmu priestory neboli úplne schátrané, a preto boli vhodné na prenájom. Na základe týchto skutočností správca dane prišiel k záveru, že daňovník nepodložil svoje tvrdenie týkajúce sa zlého stavu objektu a vo svojom rozhodnutí ho nezohľadnil.

Rozhodnutie súdu

Najvyšší správny súd Českej republiky vo svojom rozhodnutí uvádza, že správca dane nesie dôkazné bremeno týkajúce sa všetkých podmienok potrebných na aplikáciu úprav transferového oceňovania. To znamená, že správca dane musí preukázať, že v danom prípade ide o spriaznené osoby, ďalej musí preukázať dohodnutú cenu a referenčnú cenu, t. j. cenu, ktorá by sa dohodla medzi nezávislými subjektmi v bežných obchodných vzťahoch za rovnakých alebo podobných podmienok.

Pri zisťovaní referenčnej ceny správca dane musí byť schopný uniesť dôkazné bremeno vo vzťahu k všetkým rozhodujúcim faktorom. Ak správca dane určuje referenčnú cenu z údajov o skutočne dosiahnutých cenách, musí starostlivo skúmať, do akej miery boli tieto ceny dosiahnuté za rovnakých alebo podobných podmienok, a ak sa tieto podmienky odlišujú, musí urobiť vhodnú korekciu referenčnej ceny.

Dôkazné bremeno správcu dane sa týka aj zistenia okolností, za akých sa spriaznené osoby dohodli na cene. Ak sa teda pri rozhodujúcich faktoroch prejavujú skutočné nejasnosti, musí správca dane vychádzať z takých skutkových záverov, ktoré sú najvýhodnejšie pre daňový subjekt v rámci konkrétnych skutkových okolností prípadu.

Potom, čo správca dane uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, musí daňovník dostať priestor na vysvetlenie zisteného rozdielu medzi cenami.

V skúmanom prípade teda správcovi dane nestačí vierohodne spochybniť tvrdenie daňovníka týkajúce sa stavu prenajímaných nebytových priestorov - čo sa správcovi dane aj podarilo urobiť. Správca dane musí tento stav aj preukázať alebo aspoň preukázať,

že tento stav nebol horší než určitá zistená úroveň, a z tejto úrovne potom vychádzať pri určení referenčnej ceny. Ak by sa správcovi dane nepodarilo zistiť, v akom stave boli priestory, potom by musel bez ďalšieho vychádzať z tvrdení daňovníka. Daňovník v tomto prípade nenesie dôkazné bremeno.

Komentár

Tento rozsudok poskytuje základné vodidlo pre rozloženie dôkazného bremena medzi daňovníkom a správcom dane v sporoch o transferových cenách. Správcovi dane nestačí spochybniť tvrdenie daňovníka, musí sám dokázať všetky skutočnosti rozhodné pre úpravu základu dane.

Radi by sme poznamenali, že slovenské súdy ani správcovia dane nie sú viazaní rozhodnutím českých súdov a príslušné ustanovenia právnych predpisov nie sú totožné. Avšak ustanovenia súčasnej slovenskej legislatívy sú podobné tým ustanoveniam, na ktoré odkazoval súd. Preto sa domnievame, že uvedené argumenty by mohli byť relevantné aj v prípade sporu týkajúceho sa transferového oceňovania na Slovensku.

Ak máte akékoľvek otázky týkajúce sa transferového oceňovania, prosím, kontaktujte autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

Richard Panek

richard.panek@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 109

Európska komisia zverejnila návrh o spoločnom konsolidovanom základe dane pre právnické osoby (CCCTB)

Radi by sme vás informovali, že Európska komisia 16. marca 2011 zverejnila návrh CCCTB.

Ako sme uviedli už v predchádzajúcom vydaní Daňových správ, účelom navrhovaného riešenia je zavedenie koncepcie „one-stop-shop“, umožňujúcej vypočítať jeden základ dane a podať jedno daňové priznanie za celú skupinu firiem. Pre firmy by sa tak vytvorila možnosť kompenzácie ziskov a strát medzi členmi skupiny a tým aj optimalizácie daňových nákladov.

Reakcia členských štátov

Zatiaľ čo krajiny ako Nemecko a Francúzsko podporili

iniciatívu CCCTB, nie všetky členské štáty prejavili všeobecné nadšenie. Slovensko a niektoré ďalšie členské krajiny vnímajú takéto návrhy ako zásah do ich daňovej suverenity.

Dodatočným vedľajším účinkom Smernice je aj jej veľmi významný vplyv na pravdepodobnú budúcu štruktúru daňových systémov v členských štátoch EÚ. Niektoré menšie členské štáty už naznačili záujem využiť Smernicu ako vzor pre svoje budúce daňové reformy. To síce nemusí nevyhnutne viesť k úplnej daňovej harmonizácii, ale môže začať proces zblížovania daňových systémov v mnohých členských štátoch.

Vplyv na daňovníkov

Zatiaľ čo predchádzajúce návrhy CCCTB sa zameriavali na potreby veľkých nadnárodných spoločností, konečný návrh Smernice už zahŕňa

všetky spoločnosti bez ohľadu na ich veľkosť. Treba tiež poznamenať, že schéma CCCTB má byť pre podniky nezáväzná.

Ak sa raz skupina firiem rozhodne použiť CCCTB, členovia skupiny už nie sú viac oprávnení využívať zvýhodnenia jednotlivých členských štátov pre oblasti ako výskum a vývoj alebo zrýchlené daňové odpisy. Vzhľadom na prísne pravidlá pre výstup zo CCCTB je preto nanajvýš dôležité, aby spoločnosti presne zhodnotili dôsledky prerozdelenia CCCTB medzi jednotlivé členské štáty, ale aj stratu možnosti využívať lokálne daňové výhody.

Prosím, kliknite [tu](#), ak máte záujem získať podrobnejšie daňové správy týkajúce sa návrhu pre CCCTB. Pre viac informácií, prosím, kontaktujte autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

Radovan Ihnát

radovan.ihnát@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 114

Zdravotné poistenie - elektronické podávanie dokumentov

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nedávno uložil zamestnávateľom dve nové povinnosti týkajúce sa podávania dokumentov v elektronickej forme, ktoré sa vzťahujú na spoločnosti a jednotlivcov, ktorí zamestnávajú troch a viac zamestnancov zaregistrovaných v jednej zdravotnej poisťovni.

Uvedené povinnosti sú zakotvené v novelizovaných metodických usmerneniach vydaných Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou.

Dotknutí zamestnávateľa sú povinní podávať v elektronickej forme oznámenia o zmene stavu poistených zamestnancov, a to do ôsmich dní od predmetnej zmeny. Títo zamestnávateľa sú od 25. januára 2011 povinní podávať v elektronickej forme aj výkazy o preddavkoch na zdravotné poistenie.

Štruktúra oznámenia a výkazu v elektronickej forme, spolu so súvisiacimi informáciami a inštrukciami, je opísaná v príslušných metodických usmerneniach. Obe spomínané povinnosti sú platné od januára 2011.

Ak máte záujem o viac informácií ohľadne tejto problematiky, prosím, kontaktujte autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

Marián Bíz

marian.biz@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 130

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúce sa ekonomickej podstaty transakcie

Najvyšší súd Slovenskej republiky (NS SR) nedávno vydal rozsudok vo veci 3 Sžf 25/2010 týkajúcej sa ekonomickej podstaty transakcie ako hlavného kritéria na určenie plnenia, ktoré je predmetom dane z pridanej hodnoty (DPH/daň) v reťazovom plnení.

Situácia

Slovenský platiteľ dane (spoločnosť) prevádzkuje svoje podnikanie prostredníctvom tzv. kartového systému. Na základe zmluvy so svojimi partnermi (prevádzkovatelia čerpacích staníc, ďalej len partneri) zákazníci spoločnosti (zákazníci) mohli na vybraných čerpacích staniciach nakupovať tovary a služby bezhotovostne. Preukazovali sa kartou vystavenou spoločnosťou, na ktorej sa zaznamenávali nákupy v mene a na účet spoločnosti.

Čerpacie stanice partnerov vystavovali zákazníkovi spoločnosti doklady z elektronickej registračnej pokladnice, avšak za nakúpené tovary, resp. služby neprijímali úhradu. Partneri za dodané tovary a služby požadovali platbu od spoločnosti na základe zhrnutí transakcií (nebola to DPH faktúra), ktorá následne požadovala úhradu za nakúpené plnenia od svojich zákazníkov.

Daňová správa nepriznala spoločnosti právo na odpočítanie dane na vstupe na základe toho, že spoločnosť podľa ich názoru nemala potrebné doklady - faktúry od svojich dodávateľov, t. j. partnerov. Navyše daňová správa tvrdila, že plnenie podliehajúce DPH v skutočnosti prebiehalo priamo

medzi partnermi a zákazníkmi spoločnosti, a preto považovalo zhrnutia transakcií, na základe ktorých si spoločnosť odpočítavala DPH, iba za doklad k finančnému vyrovnaniu medzi spoločnosťou a partnermi. Za doklady na účely odpočítania DPH na vstupe považovali doklady z elektronickej registračnej pokladnice, ktoré vystavili partneri pre zákazníkov.

Argumentácia zúčastnených strán

Hlavnou otázkou, ktorú bolo treba vyriešiť, bolo, či tovary/služby dodali partneri spoločnosti alebo priamo zákazník spoločnosti. Daňová správa argumentovala tým, že zákazníci spoločnosti mali okamžite po nákupe právo disponovať s tovarom ako vlastníci, a teda dodanie sa uskutočnilo priamo medzi partnermi a zákazníkmi spoločnosti.

Zmluvná dokumentácia uzatvorená medzi spoločnosťou a partnermi však túto skutočnosť neuvádzala. Práve naopak, výslovne v nej bolo uvedené, že spoločnosť nakupuje tovary, resp. služby od partnerov a až potom ich dodáva svojim zákazníkovi. Spoločnosť pritom profituje z vyššej ceny účtovanej svojim zákazníkovi a nižšej ceny požadovanej od partnerov. Okrem toho spoločnosť plne zodpovedá za kvalitu tovarov a služieb dodávaných svojim zákazníkovi a znáša všetky súvisiace riziká.

Spoločnosť poukázala aj na skutočnosť, že od svojich partnerov nedostávala riadne daňové doklady k dodávkam iba chybou informačného systému partnerov, ktorú neskôr odstránili. Potom už spoločnosť dostávala patričné daňové doklady od partnerov a zákazníci spoločnosti nedostávali doklady z elektronickej registračnej pokladnice ako daňové doklady, ale iba doklad ako istú formu dodacieho listu.

Daňové riaditeľstvo ďalej argumentovalo, že karta, ktorú vystavila spoločnosť, je kreditná karta. Spoločnosť však na základe zmluvnej dokumentácie s partnermi jasne preukázala, že táto karta nebola určená na úhrady, ale iba na evidenciu nakúpených tovarov/služieb na čerpacích staniciach.

Správca dane sa odvolával aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (SD EÚ) v prípade C-185/01 Auto Lease Holland BV a pokúsil sa aplikovať jeho závery na situáciu spoločnosti. NS SR uznal, že oba prípady majú podobné črty, zároveň však uviedol, že ekonomická podstata transakcie je v prípade spoločnosti odlišná. Na rozdiel od prípadu Auto Lease Holland BV (kde predaj palív bol len doplnkovým dodaním) je v prípade spoločnosti dodanie palív hlavným predmetom jej podnikateľskej činnosti.

Rozhodnutie

NS SR uviedol, že ekonomická podstata daňovej transakcie je tým rozlišovacím kritériom, ktoré umožňuje identifikáciu ekonomického vzťahu, v ktorom došlo k dodaniu tovaru, t. j. že by sa mal brať do úvahy hospodársky cieľ transakcie. NS SR ďalej uvádza, že za predpokladu, že daňová transakcia má racionálnu ekonomickú podstatu, správca dane ju nemôže preklasifikovať, ak neexistuje aplikovateľný precedens SD EÚ, ktorý by to umožňoval.

Vo svetle tohto judikátu je zrejmé, že NS SR akceptoval, že v skutočnosti nastali dve dodania: dodanie tovaru partnermi spoločnosti a následne zákazníkovi.

Súd však jasne nezodpovedal otázku, či si spoločnosť môže uplatniť právo na odpočítanie dane na vstupe bez riadne vyhotovených faktúr. Napriek tomu NS SR naznačil, že pokiaľ neexistuje výnimka z formálnych

náležitostí faktúry v súdnych rozhodnutiach SD EÚ, ktoré by bolo možné využiť v tomto prípade a predmetné faktúry majú zrejme formálne nedostatky, uplatnenie práva odpočítať si daň nebude pravdepodobne možné.

Praktické dôsledky

Aj v prípade, keď nastavenie daňovej transakcie nie je na prvý pohľad zrejme a príslušné daňové posúdenie nie je jednoznačné, daňová správa by mala umožniť platiteľovi dane preukázať ekonomickú podstatu transakcie a vziať tieto fakty do úvahy. Navyše, ak transakcia má racionálnu hospodársku podstatu, nemožno ju vylúčiť

spod spoločného systému DPH, ak neexistuje rozsudok SD EÚ, ktorý by bolo možné aplikovať na konkrétnu situáciu a ktorý by zužoval výklad pojmu dodanie tovaru/ služby.

Ak máte akékoľvek otázky k danej téme, prosím, kontaktujte autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

Juraj Ontko

juraj.ontko@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 110

Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci režimu predaja tovaru uskladneného vo verejnom colnom sklade z hľadiska slovenskej DPH (Profitube)

Najvyšší súd Slovenskej republiky zverejnil rozhodnutie týkajúce sa režimu predaja tovaru uskladneného vo verejnom colnom sklade z hľadiska slovenskej DPH predtým, ako bol prepustený do colného režimu voľného obeh.

Situácia

Platiteľ DPH predal tovar uskladnený v colnom sklade na území Slovenskej republiky predtým, ako tu bol prepustený do voľného obeh. Platiteľ neuplatnil na transakciu slovenskú DPH, pretože sa domnieval, že transakcia nepodlieha DPH. Okrem iného platiteľ dane argumentoval, že daňová povinnosť z predaja nemôže vzniknúť predtým, ako je tovar prepustený do voľného obeh.

Tento postup správca dane napadol počas daňovej kontroly. Správca dane argumentoval, že transakcia bola predmetom slovenskej DPH, lebo predstavovala dodanie tovaru na území Slovenskej republiky (fakt, že tovar bude v budúcnosti podliehať dovoznou DPH, správca dane nepopiera). Colný štatút a colný režim tovaru v takomto prípade podľa správca dane nie sú rozhodujúce.

Rozhodnutie a jeho praktické následky

Najvyšší súd rozhodol v prospech platiteľa dane. Súd argumentoval, že v súlade s nariadením ustanovujúcim Colný kódex spoločenstva sa tovar pred jeho prepustením do voľného obeh nemôže považovať za tovar spoločenstva. V dôsledku toho nemôže podliehať slovenskej DPH. Najvyšší súd taktiež odmietol aplikáciu princípu teritoriality, ktorým argumentoval správca dane, pretože by bola údajne v rozpore s medzinárodnými colnými dohovormi, ako aj dohodou o založení Svetovej obchodnej organizácie.

Podľa nášho názoru toto rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky možno považovať za relatívne kontroverzné. Odmietnutie aplikácie princípu teritoriality môže predstavovať konflikt so

základnými princípmi európskej legislatívy týkajúcej sa DPH. Transakcie s tovarom v colných režimoch uskutočnené v rámci územia Európskej únie by mali vo všeobecnosti podliehať DPH, a to bez ohľadu na fakt, či vznikla povinnosť zaplatiť dovoznú DPH na základe prepustenia tovaru do voľného obeh. Článok 156 Smernice o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v tejto súvislosti výslovne poskytuje členským štátom možnosť oslobodiť od DPH dodania tovaru určeného na prepustenie do režimu uskladnenia v colnom sklade alebo colného režimu aktívny zušľachťovací styk. Slovenská republika však nevyužila žiadnu možnosť prebrať do svojej DPH legislatívy ustanovenia umožňujúce oslobodenie predaja tovaru od DPH pred jeho prepustením do voľného obeh.

V prípade, ak môže mať rozhodnutie Profitube vplyv na vaše obchodné aktivity, veľmi radi s vami prediskutujeme jeho možné následky a súvisiace riziká. Kontaktujte, prosím, autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

Marián Bíz
marian.biz@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 130

Rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci práva na vrátenie DPH zahraničnej osobe z iného členského štátu zaplatenej pri dovoze tovaru

Najvyšší súd SR nedávno vydal rozhodnutie vo veci oprávnenia zahraničnej osoby z iného členského štátu na vrátenie DPH zaplatenej na Slovensku pri dovoze tovaru.

Situácia

Zahraničná osoba doviezla tovar z územia tretích štátov na územie EÚ, pričom colné konanie prebehlo na Slovensku. Dovezený tovar následne zahraničná osoba prepravila zákazníkovi do Českej republiky.

Zahraničná osoba podala žiadosť o vrátenie DPH zaplatenej pri dovoze tovaru. Slovenské daňové úrady však žiadosť zamietli s odôvodnením, že zahraničná osoba nespĺnila zákonné požiadavky na vrátenie DPH, keďže v období, za ktoré podala žiadosť o vrátenie DPH, dodala tovar v tuzemsku. Daňové úrady boli toho názoru, že doprava (premiestnenie) tovaru do

Českej republiky sa považuje za samostatné dodanie tovaru. Keďže preprava tovaru sa začala v tomto prípade na území tretieho štátu, miestom dodania je podľa názoru daňových úradov Slovensko ako členský štát, v ktorom prebehlo colné konanie.

Rozhodnutie

Najvyšší súd rozhodol v prospech zahraničnej osoby s odôvodnením, že dovoz tovaru a dodanie tovaru sú dve odlišné transakcie s odlišnými znakmi.

Podľa Najvyššieho súdu je otázne, či na Slovensku bolo uskutočnené dodanie tovaru, keďže zo spisu krajského súdu nie je jasné, či vlastníctvo k dovezenému tovaru prešlo na zákazníka na Slovensku alebo v Českej republike. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že na to, aby sa dodanie tovaru zahraničnou osobou považovalo za dodanie tovaru v tuzemsku, ekonomické vlastníctvo k predmetnému tovaru musí byť prevedené na zákazníka na území Slovenska. V opačnom prípade nie je možné posúdiť dodanie zahraničnou osobou ako lokálne dodanie.

Na základe uvedeného Najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Praktické aspekty rozhodnutia

Podľa nášho názoru uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu môže byť nápomocné aj v prípadoch odpočítania DPH zaplatenej pri dovoze tovaru, keď colné konanie uskutočnila osoba, ktorá nemá vlastnícke právo k dovážanému tovaru. V praxi sme videli prípady, keď daňové úrady podmieňovali uplatnenie práva odpočítať si DPH zaplatenú pri dovoze tovaru preukázaním, že dovozca (zdaniteľná osoba) má k dovážanému tovaru vlastnícke právo.

Najvyšší súd však v svojom rozhodnutí uviedol, že dovoz tovaru je špecifickou transakciou odlišnou od dodania tovaru a upravujú ho samostatné ustanovenia zákona o DPH.

Ak sa zaujímate o túto tému, prosím, kontaktujte autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

Juraj Ontko
juraj.ontko@sk.ey.com
Tel.: +421 2 333 39 110

Rada EÚ formálne schválila nariadenie o vykonávacích opatreniach

V predchádzajúcom vydaní našich Daňových správ sme informovali o dosiahnutí politickej dohody v Rade Európskej únie k návrhu zmeny nariadenia Rady č. 1777/2005 o vykonávacích opatreniach týkajúcich sa smernice EÚ o DPH (ďalej len nariadenie).

Následne na zasadnutí dňa 15. marca 2011 Rada EÚ formálne schválila nariadenie. Finálne znenie nariadenia obsahuje iba formálne zmeny oproti predchádzajúcemu zneniu zo dňa 2. decembra 2010, na základe ktorého Rada EÚ dosiahla politickú dohodu dňa 18. januára 2011.

Finálne znenie nariadenia - Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 zo dňa 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice

č. 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a ktoré je účinné od 1. júla 2011, bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 23. marca 2011.

Ak si želáte získať detailnejšie informácie týkajúce sa danej témy, prosím, kontaktujte autora tohto článku alebo svojho kontaktného partnera alebo manažéra v Ernst & Young.

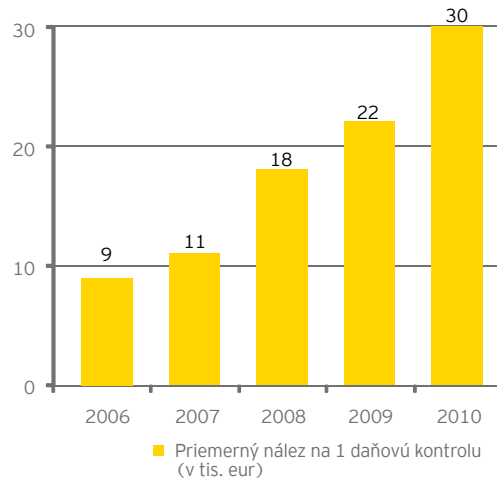
Michaela Michalovičová
 michaela.michalovicova@sk.ey.com
 Tel.: +421 2 333 39 606

Daňové riaditeľstvo - Výsledky daňových kontrol za rok 2010

Radi by sme vás oboznámili s údajmi získanými z kontrolnej činnosti daňových úradov za rok 2010.

Zo zverejnených informácií je evidentný stúpajúci trend v objeme nálezov z daňových kontrol. Priemerný nález na jednu kontrolu medziročne vzrástol o 36 percent na úroveň vyše 30 000 eur.

Vývoj priemerného nálezu na 1 daňovú kontrolu v rokoch 2006 - 2010

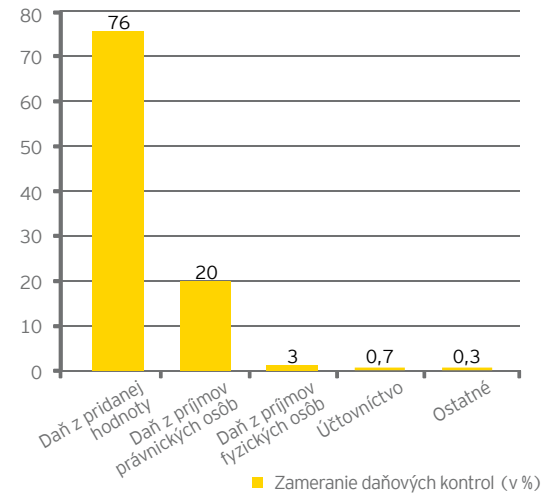
Zdroj: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Efektívnosť daňových kontrol bola mierne nad úrovňou 50 %, čo znamená, že každá druhá kontrola skončila s nálezom.

Z hľadiska objemu nálezov sa daňové kontroly sústredili najmä na oblasť dane z pridanej hodnoty. Približne iba jedna štvrtina všetkých nálezov sa

týkala ostatných oblastí (najmä dane z príjmov právnických osôb).

Zameranie daňových kontrol podľa objemu nálezov (podľa % nálezov)

Zdroj: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

V zmysle úloh daňovej správy určených na rok 2010 sa daňové úrady v rámci kontroly zameriavali predovšetkým na ekonomicky a personálne prepojené daňové subjekty, preverovanie daňových subjektov z hľadiska ich ekonomickej aktivity, intrakomunitárne obchody, používanie elektronickej registračnej pokladnice, daňové subjekty poskytujúce prenájom nehnuteľností a na kontrolu nelegálnej práce v rizikových odvetviach hospodárstva.

V prípade akýchkoľvek otázok týkajúcich sa daňových kontrol sa neváhajte skontaktovať so svojim daňovým poradcom v Ernst & Young alebo s Michaelou Michalovičovou.

Ernst & Young

Audit | Dane | Transakcie | Poradenstvo

Informácie o Ernst & Young

Ernst & Young patrí medzi najvýznamnejšie celosvetové firmy poskytujúce odborné poradenské služby v oblasti auditu a daňového, transakčného a podnikového poradenstva. Našich 141 000 zamestnancov na celom svete spájajú spoločne zdieľané hodnoty a maximálny dôraz na kvalitu poskytovaných služieb. V Ernst & Young pomáhamo zamestnancom, klientom a širšiemu spoločstvu uplatniť svoj potenciál. V tom je náš prínos.

Informácie v tomto bulletinu odrážajú naše vedomosti a názory v dobe spracovania. Skôr, ako sa rozhodnete pre uskutočnenie svojich zámerov, vyžiadajte si podrobnejšie informácie.

Ak si želáte pridať meno inej osoby z vašej spoločnosti do zoznamu príjemcov Daňových správ, alebo vymazať vaše meno zo zoznamu, prosím, kontaktujte nás na e-mailovej adrese: adriana.slezakova@sk.ey.com.

V prípade ďalších otázok, prosím, obráťte sa na kontaktného partnera/manažéra:

Zdaňovanie spoločností

Stan Jakubek, Günter Oszwald, Richard Panek, Michaela Michalovičová, Martin Sabol, Ľudmila Paneková, František Cséfalvy, Stanislava Bogárová

Transferové oceňovanie

Günter Oszwald, František Cséfalvy

DPH a clá

Juraj Ontko, Marián Bíž, Radovan Ihnát, Stanislava Bogárová

Zdaňovanie fyzických osôb

Michaela Michalovičová, Radovan Ihnát

Audit

Mark Dobson, Matej Bošňák, Sean McSweeney, Dalimil Draganovský

Služby ekonomického poradenstva

Ján Fanta

Služby transakčného poradenstva

Vladislav Severa

www.ey.com

© 2011 EYGM Limited.

Všetky práva vyhradené.

Označenie Ernst & Young sa vzťahuje na celosvetovú organizáciu členských spoločností skupiny Ernst & Young Global Limited, pričom každá zo spoločností je nezávislým právnym subjektom. Ernst & Young Global Limited, spoločnosť s obmedzenou zárukou registrovaná vo Veľkej Británii, neposkytuje služby klientom. Podrobnejšie informácie nájdete na www.ey.com.